Ч. 73. Субота 13 цьвітня (31 марта) 1907. Рік XVII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Справа угоди. — З російскої думи. — Друга мирова конференция.

Угодові конференциї вели ся вчера у Відни дальше і як загально зазначують, хід їх був взагалі досить гладкий. Найважнійшою подією в тій справі вчерашнього дня був приїзд ґр. Аппонїого до Відня, де ґр. Аппоній відбув нараду з своїми товаришами. Прибутє ґр. Аппонїого до Відня толкують тим, що до 24 годин надіють ся важних ухвал. Крім того з одної сторони хотіли почути суд ґр. Аппонїого яко другого провідника партиї независимих, з другої же сторони розходило ся о те, аби ґр. Аппоній повідомив о теперішнім стані конференциї міністрів, котрі не беруть безпосередної участи в нарадах. Виготовлене меморияли фаховими референтами мало бути покінчене вчера вечером, так що міністри мали би той мемориял нині рано поставити під наради. — „Magyar Hirlap" доносить, що перебуваючий тепер у Відни посол Околїчані, войсковий референт в делеґациї угорскій, відбув конференцию з міністром війни в справах войскових. Войсковий заряд хоче остаточно полагодити войскове питанє на Угорщині. Міністер війни вже попередного року мав заявити рішучо, що конечним буде підвисшене континґенту рекрутів о 23.000 людий. Тепер хоче міністер війни дізнати ся о настрою угорского сойму, котрий домагає ся виповненя национальних жадань угорских, коли має ухвалити підвисшене континґенту, якого домагає ся міністер війни.

По відкритю вчерашного засіданя думи забрав голос пос. Пуришкевич і вніс, аби дума почтила повстанем память поубиваних революціонїстами поліцийних аґентів і жандармів. Президент Ґоловин відобрав бесідникови голос, однако Пуришкевич промовляв мимо того дальше і крикнув: Ціла дума встала, аби почтити память убитого Йоллоса, отже обовязком думи зробити нині то само. — Позаяк президент не позволив Пуришкевичеви дальше говорити, то він зійшов з трибуни і крикнув: То скандал, та дума не єсть російска! На що позволено Родичеву длятого, що до вас належить, того відмавляєте мені, позаяк до вас не належить. — Коли Пуришкевич вимовив ті обидливі слова, вибухла в палаті буча, а президент Ґоловин лише з трудом міг втихомирити обурених послів і поставив внесене, аби дума виключила Пуришкевича з відбуваючого ся саме засіданя. То внесенє принято всїми голосами против голосів кількох монархістів. Пуришкевич вийшов із салі в товаристві пос. Крепеньского, котрий взивав инших послів, аби пійшли за єго примірем, однако нїхто того не зробив. Президент Ґоловин заявив, що Пуришкевич був би міг своє внесенє поставити, коли би був повідомив о тім президию думи перед засіданем, так як велить реґулямін, инакше бо кождий посол міг би самовільно зміняти порядок нарад думи. На тім та приключка закінчила ся і дума приступила до дальшої дискусиї над справою аґрарною. Промавляли переважно бесїдники з лївиці і жадали примусового вивласненя землї. О годинї 6 вечером засїданє закрито. — Президент думи Ґоловин вислав до президента міністрів Столипина письмо, в котрім просить, аби єго прав як президента думи міністер не нарушував та аби поліциї лише за дозволом президента думи вільно було входити до будинку нарад думи. Напруженє між президентом міністрів і президентом думи стає чим раз більше. Навіть дуже умірена часопись „Слово" відмавляє Столипинови права заборонювання участи знатоків в нарадах буджетової дискусиї.

Проґрама, яку Росия предложила першій мировій конференциї в Газї, обіймала також справу розоруженя. Держави заступлені на конференциї (26) мали зобовязати ся, що через 3—5 літ не будуть побільшати числа своїх войск і в тім часї будуть також удержувати на тій самій висоті видатки на войско і на воєнну ма-

---

60)

Пан Лекок.

З француского — Еміля Ґаборіо.

(Дальше).

Старий капраль скінчив своє довге оповіданє. Оба єго слухачі сиділи мовчки задумані на своїх кріслах. По їх лици видко було, як они дуже тим займали ся, що довідали ся. Наконець відозвав ся Лекок до старого Табарета:

— Чи можу на хвильку поговорити з вами в чотири очи?

— А вжеж, мій молодче; ходи зі мною до бібліотеки, там нам нїхто не буде перешкаджати.

Коли увійшли до бібліотеки, говорив він дальше:

— Ну, мій любий Лекоку, щож ти хочеш робити?

— Що я хочу робити? Вивідати тайну Бордериї! Тут єсть ключ до всего иншого. І длятого вироблю собі через пана Зеґміллера відпустку та ще нинї поїду до Монтеняк і на замок Сермез. Я заклав ся, що вивідаю ся тайни Мая і таки буду єї знати! А ви як кажете, батьку Тіроклер, чи добре так?

— Авжеж, мій сину. Не можеш нїчого ліпшого робити, ба, мусиш навіть так зробити! Але передовсїм послухай моєї ради: будь осторожний!

Лекок потакнув на то головою. Але коли кріпким устисненем руки і короткою подякою попращав ся з паном Табаретом та ішов до дверий, здули ся єму ніздря як тому псови, що тропить зьвірину і вже знайшов знову згублену тропу.

Глава сорок четверта.

Того самого дня перед полуднем, коли Лекок в помешканю батька Тіроклера слухав оповіданя капраля Бавоа, увійшов князь Сермез до комнати княгинї. Княгиня розпершись на шесльонзї, повитала єго лиш кивненем голови.

— Маю щось з вами поговорити, панї, — відозвав ся він холодно, сївши собі на крісло.

— Ох я дуже хора! — відозвала ся она слабим голосом.

— Я то знаю — але то мусить бути! Блянко, тайна смерти Маріянни Ляшнер грозить вийти в минувшости. Ви — мусите щось знати о тім. Заклинаю вас, скажіть менї отверто, щоби я міг все зробити, аби бодай честь нашого імени уратувати!

— Мій Боже, щож маю вам сказати; я не знаю нїчого.

— Блянко, то не правда. Але я вже знаю за богато; длятого мусите бути отверті зі мною. Вірте менї, я знаю докладно, яке питанє ви собі ставили в сих послїдних двох місяцях, коли я сидів в арешті під іменем артиста Мая. Ви собі гадали: Звідки взяв ся Марціяль в норі вдовиці Шіпенової?

— Дійстно так— прошепнула княгиня.

— Ну, так, я вам дам тепер відповідь на се питанє: Я видів вас кілька неділь перед тим, як ви в зовсім простім одїню виходили з нашої улиці і сїли до фіякра. Я вертав якраз верхом з моєї ранїшної прогульки. Ви видавали ся менї чогось дуже неспокійні і чогось дуже спішили ся. Можете собі подумати, що мене то здивувало, коли я побачив, що ваш віз станув серед пустого поля і що ви зайшли до дуже підозріного дому, а до того ще й так скорим кроком, не задержуючись анї на хвильку, як би ви той дім вже здавен давна знали. Я зліз з коня, щоби придивити ся близше тому шинкови, а коня дав подержати якомусь дармоїдови, що там волочив ся. Я обійшов дім довкола, але не міг нїчого відкрити, що дало би менї якесь поясненє. Щоби таки нїчого не довідати ся, було би найлїпше було зайти до середини; тодї була би зараз знайшла ся якась вимівка, було би ся видумало якусь добродійну історию або щось подібного.

Я поїхав отже домів. Але я вислав Оттона звідати ся; за кілька годин вернув і розповів менї: Тоту нору удержує вдовиця по синї того нужденника Шіпена із села Сермез. Аж тодї менї роз'яснило ся: черти того дармоїда, що держав менї коня, були менї якісь такі знакомі; тепер я вже знав, що то був Жан Ляшнер.

Від тої хвилї казав я вас підглядати на кождім кроці. Та й менї здає ся, що я мав право до того, бо де в гру входили такі два назвища як Шіпен і Ляшнер, там мусїла бути небезпечність для нашого дому. Кождий лист, який приходив до вас, отвирав Отто і прочитував менї, заким вам єго віддав. Так довідав ся я, що ви в мясопустну неділю мали о де-

ринарку. Супротив того, що цiла конференция була тiлько комедиєю, скiнчило ся тiлько на резолюциї. Тепер Росия дала почин до другої конференциї, але в проґраму вже не вложила справи розорученя. Перед кількома тиждями держави одержали були вiд росийского правительства довiрочний комунiкат о рiчах, котрi, на єго гадку, повиннi увiйти до проґрами праць другої конференциї мирової в Газї. Кожде правительство могло повiдомити всї иншi о своїх поправках i доповненях росийскої проґрами, а коли би бiльшiсть держав порозумiла ся що-до тих поправок, то росийске правительство розiслало би вже офiцияльний обiжник з проґрамою другої конференциї мирової в Газї. — Довiрочний комунiкат росийский доповнила Анґлiя внесенєм о здержанє в усiх державах оружень i о втягненє до мiжнародного права ореченя, кiлько кожда держава вiдповiдно до свого простору i територияльних услiвiй, може мати войска. То внесенє пiдписали держави американьскi, Iшпанiя, Портуґалiя i Япан; вiдкинули єго Нiмеччина, Австро-Угорщина i Росия. — Супротив того в офiцияльнiм комунiкатi росийскiм, який в середу минувшого тиждня росийскi амбасадори передали мiнiстрам заграничних справ, не увзгляднено анґлiйского проєкту о розорученю. Не увзгляднено також панамериканьского проєкту о екзеквованю державних довгiв. Мимо того оба внесеня, так анґлiйске, як i панамериканьске, будуть поставленi на конференциї в Газї, i, очевидно, упадуть. Особливо на внесенє о екзеквованю державних довгiв не згодять ся европейскi держави.— Вiдома рiч, що републики середної i полудневої Америки суть задовженi, i то в Европi. Они звичайно не платять процентiв, а навiть вiдбирають кредиторам заставленi предмети: зелiзницi, копальнї, право побору мита i т. и. З сеї причини бували нераз острi конфлiкти, з котрих оден, венецуельский, довiв до бльокади берегiв. Таке саме грозить иншим републикам, особливо Арґентинї. Отже оден полiтик арґентиньский, п. Драґо, виступив перед роком з внесенєм, щоби до статуту запроєктованої Унiєю панамериканьскої лiґи додати ще постанову, що всї американьскi держави станутъ солiдарно в оборонї сеї держави американьскої, против котрої европейскi держави схочуть ужити мiлiтарних средств в цiли виекзеквованя довгiв, або процентiв вiд довгу. Панамериканьска лiґа буде можлива доперва тогди, коли i Унiя згодить ся на сей проєкт полудново-американьских держав. Супротив того Унiя зажадала, щоби згадану постанову вставити в проґраму гаґскої конференциї. Анґлiя, Iшпанiя i Портуґалiя згодили ся на те, але не можуть згодити ся Нiмеччина i Франция, бо горожани тих двох держав суть головними кредиторами полудново американьких републик. Тут треба ще додати, що як би на конференциї порiшено, що держави не мають права силою екзеквувати довгiв, то не тiлько не платили би їх полудново-американьскi републики, але також Туреччина, Сербiя, Персия, Грециія i богато иньших задовжених держав. Як перша гаґска конференция, так i друга скiнчить ся без нiякого практичного результату. Справа розорученя i справа екзеквованя державних довгiв, сполученi разом, можуть конференцию розбити. Се непокоїть дипльоматию, бо розбитє конференциї може викликати мiж поодинокими державами непорозумiнє. Щоби до сего недопустити, деякi правительства старають ся о те, щоби Анґлiя i Америка зрезиґнували з своїх внесень. Як би тi заходи не увiнчали ся успiхом, дипльоматия буде старати ся, щоби друга мирова конференция взагалi не вiдбула ся.

Новинки.

Львiв, дня 12-го цьвiтня 1907.

— Iменованя. П. Мiнiстер скарбу iменував Iпол. Скибiньского, Володим. Барбашевского i Едв. Макана старшими ґеометрами евiденцийними II. кл. в 9 кл. ранґи, а Ром. Хржановского, Iв. Мазура, Каз. Обертиньского, Авр. Марґулеса i Казим Пiрґа ґеометрами евiденцийними I. кл. в 10 кл. ранґи.

— Централiзация почтової служби у Львовi. На пiдставi уповаженя ц. к. Мiнiстерства торговлї з дня 5 сiчня 1907 ч. 44.247/06 обмежує ся вiддавчу службу при ц. к. урядi почтовiм Львiв 2 на двiрцевий район, а зносить ся єї цiлкового при урядi у Львовi 3 (Пiдзамче) i поручає ся виконуванє вiддавчої служби на цiлiй области мiста Львова почтовому урядови Львiв 1.

— Дрiбнi вiсти. Рух поїздiв межи Жеґестовом а Мушиною Криницею на лiнiї Нов. Саяч-Орло заведено на ново. — За зарiбком виїхало з Галичини в минувшiм роцi 110.000 людий. Сего року в першiм кварталї виїхало до Америки 8500 осiб, а до Прус, Саксонiї i Данiї звиш 100.000.— Музей Дiдушицких отворений знову для публики: I. поверх в недiлї вiд 10—1 години, а в четверги I. i II. поверх вiд 10—1 год.; в иншi днї з виїмкою суботи можна звиджувати лиш за попереднiм зголошенєм в зарядi. — В каварни „Европейскiй" вкрадено вчера п. Вассерови канґурове футро вартости 200 К. — П. Пшемислав Шульц, замешкалий при площи Домбровского ч. 4 А), загубив брилянтову шпильку вартости 400 К. — П. Иона Найвельт загубив полярес в сумою 590 К. — Агент полiцийний, контролюючий в ночи всiлякi нори, вiдкрив при ул. Шпитальнiй ч. 17 около 3 год. отверту молочарню, що служила за картярску нору, а перебуваючi там гостi пили молоко доєнє з бараболь i пiдправлене ганижом. — В державi Iндiяна в Америцї жиє панї Поллi Бакер, котра мала доси 11 мужiв, першого з тих в 21-м роцi. Один з тих одинайцяти вiдобрав собi житє, один помер, а девятьох зажадало i одержало розвiд.

— Загадочнi убийства. З Вашковець на Буковинї доносять до черновецкої „Буковини", що селянина Андрiя Колотило з Вилавча, котрий ставав за сьвiдка против Богатирця, обжалованого о протизаконне скликуванє вiч пiд голим небом, знайдено убитого оногдашної ночи. Убийники мали нещасливому виколоти очи i вирвати язик. Єсть здогад, що то полiтичне убийство, бо вже пiдчас розправи вiдгрожували ся єму, що вiн попамятає за свої зiзнаня. — З Вiбрки доносять, що в недiлю дня 7 с. м. вийшла з арешту тамошного суду 15-лiтна хороша дiвчина, котра вiдсидiла там два днї за обиду чести, i вертала домiв до села Гринева. На дорозї межи Водниками а Гриневом пiд лiсом найшли опiсля жандарми єї трупа. Здогадують ся, що або єї хтось знасилував i убив, або убив в тiй цiли, щоби опiсля перейняти єї майно. Слiдство в сiй справi веде ся.

— Арештованє злодiйскої ватаги. По скiнченю доходжень в справi Люксiв i товаришiв, вiдставлено вчера до вязницi суду карного Анну Люксову, Кароля Цiхоцкого, Евгенiя Рахвала i єго матiр Ядвиґу та Iвана Ульмана. Ґуґона Люкса полишено поки-що на вiльнiй стопi аж до дальшого зарядженя прокураториї державної, а то з тої причини, що коли-б i єго арештовано, не було би кому заняти ся їх троєчком малих дiтий. З помiж предметiв знайдених у Люксiв, не розпiзнано ще слiдуючi: Золотий мужеский перстiнь з гладким

вятiй годинї прийти до „Перчанки". Я длятого зараз постановив собi пiти за вами; розумiє ся, що я мiг то зробити лиш в перебраню за когось иншого.

А тепер, коли вже маєте доказ, що ви стояли в якiйсь звязи з Шiпенами та й з Ляшнером, то хочете все ще говорити, що не знаєте нiчого про убитє Марiянни?

— Так, я перечу тому, не знаю нiчого.

Князь схопив ся з крiсла i зачав великими кроками ходити по комнатї. Вiдтак станув перед княгинею i сказав кладуючи вагу на кожде слово:

— Коли так, то мушу вам поставити инше питанє: як має ся рiч з тою дитиною, за котрою ви пошукували?

Княгиня кинула ся, як би єї щось укололо. Єї блїде лице почервонiло ся а очи засьвiтили ся. Хотiла, видко, щось сказати, але в страшеннiм зворушеню могла ледви „Ах!" вимовити.

— Може й тому схочете перечити — говорив князь дальше, — але я й на то маю доказ. Дивiть ся отсей папiр тут; то рахунок приватного детектива а вiн звучить:

За пошукуванє дитини панї Серм... кошти за перший квартал 18.. 7000 франкiв.

— Ну? Спитаєте може, звiдки той папiр у мене взяв ся. Рiч дуже проста: розумiє ся, треба було вашу шкатулку перешукати, щоби викрити тайну, яку ви передо мною укривали. Я мiг би був казати єї отворити пiдробленим ключем, але ви заощадили менi труду: того дня, коли я хотiв поговорити з вами о вашiй гостинї в „Перчанцї" — бо зразу хотiв я поступати отверто i в порозумiню з вами — знайшов я ключик при вашiй шкатулцї. Я переглянув напери i знайшов отсей, котрий мене очевидно дуже заiнтересував. Тепер же чей зрозумiєте добре мою цiкавiсть; хочу мати деякi близшi поясненя о тiй дитинї!

— Прошу лиш не так глумливо! — вiдоєвала ся княгиня. — Так, я казала шукати дитини i то через богато лiт, але то не була моя власна.

— Нi? А чияж то була дитина?

— Марiянни Ляшнер.

— Ага! — вiдозвав ся князь недовiрчиво.

— Так, або коли хочете, щоби лiпше сказати: Марiянни д'Ескорваль, бо то була законно в церкви повiнчана подруга молодого Морiса д'Ескорваль.

Князь лиш поблiд.

— А звiдкиж ви то знаєте? ви самi однi. Якже то прийшло до того, що ви казали шукати сю дитину, котрої батько прецi жиє, а що бiльше, котрої батько єсть моїм завзятим ворогом?

— Я мусiла сповнити приреченє, котре умираючiй...

В сiй хвили змiркувала княгиня, що за богато сказала. Але слова не можна вже було взяти назад. Она закрила собi лице руками i сказала з тиха.

— Так, то я зробила.

— Марiяннi...?

Она мовчки потакнула головою.

— Я здогадував ся того — сказав князь слабим голосом.

— Так, я то зробила. I так раз вийшло то на верх, що десятками лiт страшно мене мучило. Так, я то зробила, але була мов би з розуму зiйшла по тiй ганьбi, яку ви менi зробили в день нашого весiля. Я гадала, що ви мене покинули задля Марiянни. Я гадала, що ви стоїте з нею в звязи, коли она нараз появила ся знов в сих сторонах i осiла в Бордериї. Я хотiла пiмстити ся на нiй, але передовсiм хотiла переконати ся, чи Марiянна то ваша любовниця. Я того нужденника, Шiпена зробила твоїм шпiгуном. Вiн брав мої грошi, але зле мене обслугував. Я довiдала ся з боку, що ви мали стрiчу з Марiянною недалеко Бордериї.

— Я єї в тiм часї лиш один однiсенький раз видiв — перебив їй князь. — Але то було лиш задля старого барона д'Ескорваль.

— Знаю, знаю... Шiпен не сказав менi о тiй розмовi, вiн менi набрехав щось иншого. Я приказала єму того самого вечера Бордерию добре стеречи i о кождiм руху в тiм домi дати менi знати. Але я не довiряла єму i пiзним вечером пiшла сама туди. Шiнена ще не було, вiн мав пiзнiйше прийти. Коли я сховала ся в тiни за корчами, отвирають ся дверi i на порозї показує ся якась невiста. Я пiзнаю, що то Марiянна. Очевидно виглядає когось нетерпеливо. Когож би? Я вже не сумнiвала ся, що виглядає свого милого, мого мужа. Вийшла вiдтак на улицю, пустилась аж в ту сторону, де дорога скручує, i щезла.

(Дальше буде).

рожевим каміньчиком, золоту поздовжну брошку з коралем, мужеский золотий годинник „Perfection“ W. D. 0800, дуту срібну бразлетку з серцем, 4 срібні ножі, 3 вилки, 2 ложки і малу кохлю, лїхтар з хіньского срібла, цукорницю з хіньского срібла в серединї позолочувану, тацу з хіньского срібла з горорізьбою, другу таку саму тацу пружкову, ґарнітур на оливу і оцет з хіньского срібла, мушлю на попіл і циґара на срібній підставі з каблуком, велику кохлю, ніж вилки, дві ложки столові, 3 ложочки до кави і 6 ложочок десерових з хіньского срібла, підставка з хіньского срібла з 4 кубочками на яйця і 1 на перець, 11 ножів десерових в роговій оправі і 7 таких самих в порцеляновій оправі. Гарнітур тоалєтовий: зеркало, щітка до сукна, щіточка до зубів, щіточка до нігтїв і наконець 8 карток заставничих на перстенї, бразлетки, обручки, золоту пару ковтків з коралями, срібний ланцушок і т. п.

— **Звичайні загальні збори** членів Каси ощадности і позичок в Бурштинї відбудуть ся дня 14 цьвітня с. р. о 5 год. по полудни в сали читальнї „Посьвіти“ з слїдуючим порядком дневним: 1. Відчитанє протоколу з попередних загальних зборів. 2. Справозданє дирекциї і принятє до відомости білянсу за рік 1906. 3. Роздїл зиску за рік 1906. 4. Вибір дирекциї і ради надзираючої. 5. Вибір комісиї контрольної. 6. Внески дирекциї і членів. В разї єслиб потрібне число членів в означенім часї не зібралось, збори відбудуть ся о год. 7 вечером з тим самим порядком дневним без оглядку на число членів.

— **Нещасливі пригоди.** При ул. Сикстуській ч. 17 в партеровій хатї на подвірю каменицї задушила ся вчера по полудни около 4 год. в димі дитина $3\frac{1}{2}$-лїтний Михась син Івана Самбірского, дозорця тої каменицї. Дозорець і его жінка вийшли були на роботу а дитину лишили в малій хатинї. Під кухнею горіло і здаєсь випала искра на тріски, котрі зачали поволи тлїти і зробив ся страшенний дим. Може бути, що дитина плакала і кричала, але нїхто еї не чув. Коли опісля матїр прийшла, застала хату повну диму а дитину вже не живу. Завізвана сторожа пожарна пригасила борзо малий огонь, але лїкар стациї ратунковї наспів вже за пізно. Тїло дитини відставлено до трупарнї. — Минувшої суботи в селї Кульпаркові кинув ся якийсь пес на муляря Йосифа Войціховского і покусав его в руку. Служба заведеня для божевільних в Кульпаркові убила пса і відослала до академії ветеринарної а тут показало ся, що пес був скажений. Войціховского вислано до заведеня дра Буйвіда в Кракові. — В громадї Опака, дрогобицкого повіта, ствердив лїкар повітовий чотири случаї затроєня приспором (або маткою збіжевою) внаслїдок спожитя хлїба з жита занечищеного приспором. Двоє затроєних померло.

— **Порадив собі.** Минувшого вівтірка розійшла ся була в Сяноцї чутка, що двох тамошних жидів, бляхар Моріц і різник Карп заломили ся на Сянї коло Улюча в дорозї до Бірчи і пішли під лїд. Говорено, що батьки обох поїхали шукати потопельників, коли тимчасом потопельники того самого дня по полудни вернули здорові домів. Чутку ту розпустив, кажуть, візник, що возив обох жидів. Коли приїхали над Сян, заявив візник, що не поїде дальше, бо боїть ся їхати через лїд, що вже тонкий. Жиди заплативши за підводу наперед, зачали однак конче домагати ся, щоби він їх віз через лїд, коли взяв грошї. Візник тодї взяв ся на спосіб: сказав, що поїде, але сам поволи і осторожно, а они нехай злїзуть і задля безпечности перейдуть пішки по леду. Коли жиди злїзли, візник, побачивши, що він сам, навернув чим скорше кіньми і поїхав, лишивши своїх пасажирів — на ледї. В Сяноцї питали его, чому він сам приїхав і де лишив пасажирів, а він сказав, що не міг їх привезти, бо они потопили ся коло Улюча.

— **Як Індияни поєдинкують ся.** В однім індияньскім селї в державі Утаг в Сполучених Державах відбував ся недавно тому при величезнім здвизї Індиян з сусїдства поєдинок, котрий закінчив ся смертю одного з поєдинковичів. Видцї у воєнній ноші обступили були місце борби, підчас коли судия поєдинковий робив приготовленя до поєдинку. Одного з поєдинковичів, котрий уважав ся за обидженого, привязали лївою рукою а того, що обидив, правою рукою до того самого пня. Відтак кождий з них дістав у вільну руку довгий і добре виострений ніж а на свист судиї розпочав ся поєдинок. Люта борба тревала лиш кілька мінут, бо оба внаслїдок уплив крови зімлїли і попадали на землю, а що на місци не було лїкаря, то один з них таки помер внаслїдок упливу крови в середину тїла.

Телеґрами.

Атини 12 цьвітня. Король Віктор Емануїл від'їхав звідси вчера. На дворець супроводжали его король Юрий і члени королївскої родини.

Оттава 12 цьвітня. В провінциї Онтаріо вискочив із шин поїзд зелїзницї Канада-Пасіфік. 5 ваґонів злетїло з насипу і запалили ся. Згинуло 15 осіб.

Одеса 12 цьвітня. Оногди вечером вибухла у фабрицї сїрничків Асвадурова в сушарни пекольна машина. Вибух розірвав 4 стїни; головний мур розпук ся. Знищило 10.000 коробок сїрничків. З людий нїхто не згинув.

Петербург 12 цьвітня. Відкрито тут третий з'їзд повновластників 32 сполучених товариств шляхотских при участи около 100 членів. Предсїдателем вибрано кн. Бобрінского, а заступниками его Наришкіна і кн. Константина Ростовского.

Петербург 12 цьвітня. В правительственних кругах ходить чутка о маючій небавком настати бльокадї Фінляндиї в цїли недопущеня довозу оружия зі сторони революционїстів, котрий стає щораз більший.

Петербург 12 цьвітня. В протестї членів правицї против виключеня Пуришкевича з вчерашного засїданя Думи сказано, що президент мав право признати внесенє того посла за не належаче до порядку дневного і відобрати єму голос, але примїненє арт. 33 яко найострійшого дисциплїнарного средства було неоправдане. Підписані на протестї посли не хотять оправдувати Пуришкевича, котрий не піддав ся зарядженю президента, думають однак, що звичайне нарушенє форми не єсть достаточною причиною до виключеня посла з засїдань; длятого протестують против поступованя президента.

Петербург 12 цьвітня. В справі видаваня карт вступу, котрі дають право тим, що їх мають, приходити яко знатоки на засїданя комісий Думи, донїс президент міністрів Столипин президентови Думи, що карти вступу, о котрих бесїда, на основі санкціонованої царем постанови мають бути видавані лиш на основі порозуміня межи президентом міністрів а президентом Думи.

Петербург 12 цьвітня. Шефа корпуса жандармериї бар. Тавбе вислано до Баку в цїли заведеня там порядку і розслїдженя причин страйку робітників корабельних. Страйк той, котрий прибрав великі розміри, викликав також рух страйковий серед инших робітників.

Пітсбурґ 12 цьвітня. Торжество посьвяченя інститута імени Carnegie розпочало ся вчера принятєм гостий. Торжество потягне ся три днї. Підчас вчерашного торжества зблизив ся до Carnegia якийсь чоловік, грозячи ему ножем, котрий перед тим мав укритий в рукаві. Гадають, що єсть то або анархіст або божевільний.

Пітсбурґ 12 цьвітня. При торжестві отвореня інститута імени Carnegie був також яко заступник вімецкого цїсаря бувший міністер торговлї Миллер.

Рух поїздів

важний від дня 1-го мая 1906.

посп.	особ.	**Відходять зі Львова**
		в день
	6·15	До Іцкан, Потутор, Чорткова
	6·20	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина
	6·35	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина (з Підз.)
	6·55	„ Яворова
	7·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
8·25		„ Кракова, Відня, Любачева
	8·35	„ Кракова, Сянока, Відня
	8·55	„ Самбора, Стрілок, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Калуша, Делятина
	10·45	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	10·55	„ Підволочиск, Бродів, Грималова
	11·15	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
2·21		„ Підволочиск, Бродів
2·36		„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
2·40		„ Іцкан, Калуша, Чорткова
2·45		„ Кракова, Відня
	2·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	3·30	„ Коломиї, Жидачева
	4·05	„ Ряшева, Любачева
	4·15	„ Самбора, Хирова
		в ночи
	6·00	До Яворова
	6·15	„ Підволочиск
	6·25	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	6·35	„ Кракова, Відня, Хирова
	7·25	„ Рави руської, Сокаля
	9·10	„ Станиславова, Чорткова
	9·50	„ Підволочиск, Бродів
	10·05	„ Перемишля ($^1/_5$ до $^{30}/_9$), Хирова
	10·40	„ Іцкан, Чорткова, Заліщик
	10·51	„ Самбора, Хирова, Сянока
	11·00	„ Кракова, Відня
	11·15	„ Підволочиск, Грималова, Скали
	11·30	„ Стрия, Дрогобича, Борислава
12·45		„ Кракова, Відня
2·51		„ Іцкан, Калуша

посп.	особ.	**Приходять до Львова**
		в день
	6·10	З Іцкан, Чорткова, Делятина (ч. Коломию)
	7·00	„ Підволочиск, Бродів (на Підзамче)
	7·20	„ Підволочиск, Бродів (на гол. дворець)
	7·29	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·50	„ Рави руской. Сокаля
	8·05	„ Станиславова, Жидачева
	8·15	„ Самбора, Сянока, Хирова
	8·18	„ Яворова
	8·45	„ Кракова, Відня, Любачева, Хирова
	10·05	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	10·35	„ Ряшева, Ярослава, Любачева
	11·45	„ Підволочиск, Гусятина, Копичинець
	11·50	„ Лавочного, Калуша, Стрия, Борислава
1·30		„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Пер.)
1·40		„ Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліщик
	1·50	„ Самбора, Сянока, Стрілок
2·05		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (на Підз.)
2·20		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (гол. дв.)
	3·55	„ Тухлї ($^{15}/_6$ до $^{30}/_9$), Сколього ($^1/_5$ до $^{30}/_9$)
	4·37	„ Яворова
	4·50	„ Белзця, Сокаля, Рави руської
	5·25	„ Кракова, Відня, Хирова (на Підзамче)
	5·45	„ Іцкан, Жидачева, Калуша
	5·50	„ Підволочиск, (Одеси), Бродів, Потутор
		в ночи
8·40		З Кракова, Відня, Сянока
	9·05	З Іцкан, Потутор, Чорткова
	9·20	„ Самбора, Хирова, Ясла
	9·30	„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова
	10·12	„ Підволочиск, Бродів, Скали (на Підзамче)
	10·30	„ Підволочиск, Бродів, Скали (гол. дворець)
	10·50	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
12·20		„ Іцкан, Жидачева, Заліщик
2·31		„ Кракова, Ясла, Хирова

Замітка. Поїзди приходять і відходять після часу середно-европейского, котрий обовязує також у Львові. Звичайні білети їзди як і всякі иньші білети, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. можна набувати цїлий день в містовім бюрі ц. к. зелїзниць державних, пасаж Гавсмана ч. 9.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).